

Úti á Argjum fall Mauricio skjótt til í heiminum hjá familjuni Augustinussen, og tað var ein stór hjálp hjá honum, at dótturin í húsini, Thora, eitt ár framman undan hevði verið við AFS í Venezuela í eitt ár, og at hon harvið dugdi spansk, sum líkist rættuliga nógv portugisiskum, ið er móðurmálið hjá Mauricio. Somuleiðis høvdu tey úti á Suðurstíggi 12 eisini áður roynt seg sum vertsfamilja hjá einum AFS'ara, tá ið tey skúlaárið 95/96 høvdu Diego úr Ecuador búgvandi.

Um tað at verða vertsfamilja hjá einum AFS-næmingi, sigur Thora, at hetta er ein stór avbjóðing fyri eina húska, og at tað er sera lærufríkt. "Tú fært innlit í ein heilt annan heim og eina heilt aðra mentan, sum tú annars bert hevði kunnað upplivað, um tú fórt til tað landið, har sum næmingurin kemur frá.", sigur Thora.

Í skúla

Um miðjan august mánaða fór Mauricio so í skúla í studentaskúlanum í Hoydølum. Um hetta sigur hann, at tað er ein stórur munur á skúlanum í Hoydølum og so High School í Brasil, har hann gekk áður. Eitt nú eru flokkarnir í Brasil dupult so stórir, sum teir eru í Hoydølum, t.v.s. at har ganga umleið einir hálvt hundrad næmingar í hvørjum flokki.

Somuleiðis heldur Mauricio, at studentaskúlanæmingarnir í Føroyum taka skúlan í ógvuliga stórum álvara, tí í flokkinum, sum hann gongur í, er tað óhoyrt at sita og prátta saman í tímunum.

Førstu mánaðirnir í skúlanum dæmdu Mauricio ikki so væl. Hann skildi ikki nógv av tí, sum fór fram í undirvísingini, so fyrri tað mesta lá hann bara og svav niður á borðið í tímunum. Av somu orsök gingu fyrstu mánaðirnir her í Føroyum ógvuliga seint, og tað var ikki fyrr, enn hann veruliga hevði fingið fatur á málinum, at tíðin gekk skjótari og lættari.

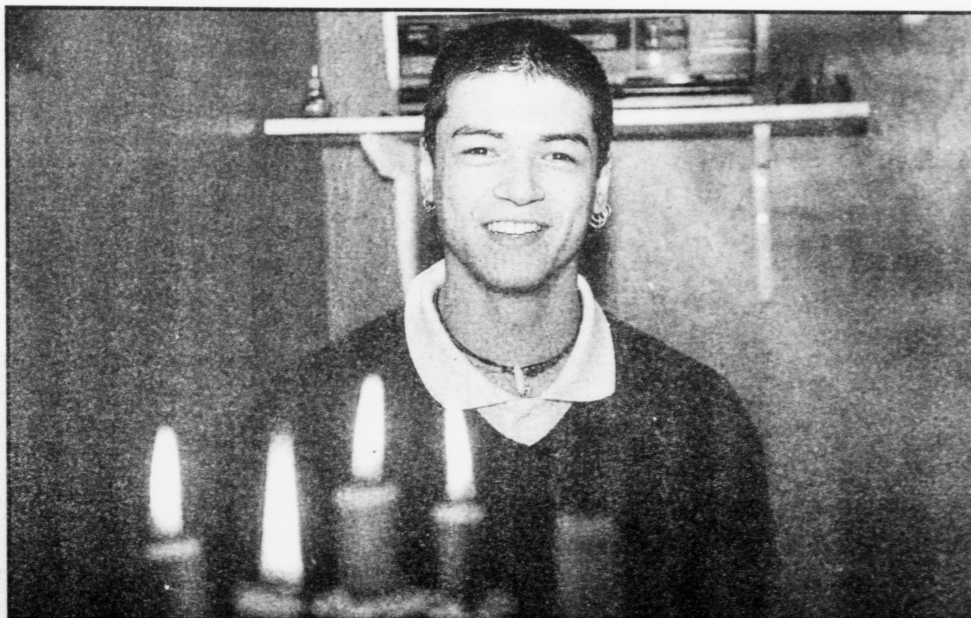
Frítíðin

Hvat ger ein 18 ára gamal brasiliani í frítíðini, tá ið hann býr her í Føroyum? Mauricio sigur, at honum dámar væl at vera saman við sínum føroysku vinum, sum hann hevur fingið nógv av. Heima í Brasil fekk Mauricio nakað við judo, men tað hevur hann so ikki gjørt nakað við her heima í klettunum.

Eisini situr ungí maðurin úr Marínga nógv framman fyri sjónvarpinum, eins og hann eisini hevur fingið sær gentu her, sum hann er nógv saman við.

Í løtuni eru seks AFS-næmingar í Føroyum, men hesar sær Mauricio ikki so nógv til, tí at teir eru spjaddir kring alt landið. Í Havn eru tveir, ein er í Suðuroy, og so eru triggir í Eysturoynni/Klaksvík.

Tó eru tey saman viðhvørt, og er hetta einamest, tá ið AFS skipar fyri

onkrum felagstiltaki. Tey hava eitt nú verið í Gøtu og hildið AFS-jól, eins og tey eisini hava verið ein túr í Nólsoy.

Jólini hjá Mauricio úti á Argjum vóru munandi øðrvísi enn jólini heima í Brasil, sigur hann. "Í Brasil dansa vit eitt nú ikki um jólatræið, og vit fara ikki í kirkju fyrr enn á midnátt, og so tá ið vit komu aftur úr kirkjuni fara vit at pakka gávurnar upp. Somuleiðis hava vit ikki navnamerki á gávuunum," sigur Mauricio og leggur aftrat, "eg eri katolikkur, og tað er tí, at vit ikki fara í kirkju fyrr enn á midnátt, tí fá fara vit til midnáttarmessu".

Gevur nógv

Hví velja so nógv ung at fara í eitt fremmant land at ganga í skúla í eitt ár, og hvat fær man burturúr einum slíkum upphaldi?

Thora sigur, at hon, longu meðan hon gekk í fólkskúlanum, hevði gjørt sær greitt, at hon skuldi avstað í eitt ár og búgva í fremmandum landi. Hon hevði ikki sett nakað navn á hvat fyri land, ið hon skuldi vitja, men henni var tó greitt, at tað skuldi verða onkustaðni í Suður- ella Miðamerika. Hon savnaði pening saman, eins og hon fekk góðan stuðul frá foreldrunum, tí eitt slíkt upphald er rættuliga kostnaðarmikið. Utan lummápening kostaði upphaldið hjá Thoru í Venezuela einar 45.000 krónur, men hon sigur tó, at tað var allar pengarnar vert. "Tú lærir eina heilt aðra mentan at kenna, samstundis sum tú kemur at læra eitt nýtt mál, sum eisini var eitt av endamálanum við mínum upphaldi," sigur Thora, meðan Mauricio leggur aftrat, "at tú á henda hátt fær eyguni upp fyri heiminum rundan

um teg."

At ein ungur persónur eisini á henda gerst nógv meiri sjálvbjárgin er eyðsæð, og Thora sigur, "at tá man sum ungur føroyingur kemur til eitt so fremmant land sum Venezuela, so sær man veruliga, hvussu ó-metaliga gott, ið vit hava tað her í Føroyum, og tískil gerst tú eisini glaðari fyri at búgva her á klettunum".

Á húsarhaldsskúla

Klokkan er vordin nógv, og kaffi-koppurin er tømdur. Vit trý hava prátad í eina góða løtu nú, og tíðin er komin til at siga góðanátt.

Fyrikomandi unglingarnir, Thora av Argjum og Mauricio úr Brasil, biða mær farvæl, men beint áðrenn eg skal fara út um dyrnar, sigur

Thora, "at Mauricio í hesi vikuni skal ganga á húsarhaldsskúla í Klaksvík". Mauricio flennur og sigur við Thoru, "at nú vita allar Føroyar tað". Eg spyrji, hvussu hetta ber til, og tað vísir seg, at AFS-næmingur stendur í boði at fara í ein annan skúla í eina viku, meðan tey eru her í Føroyum, og Mauricio hevur so valt at fara á húsarhaldsskúla, tí hann sigur seg ikki duga at gera føroyskan mat. Um føroyskan mat sigur Mauricio, at honum dámar sera væl allan fiskin, meðan honum ikki dámar so væl skerpið og ræst kjøt, sigur fryntligi brasiliumaðurin við einum skeivum andlitsbrái.

Dr. Bombay kappingin komin at enda

Nú einans knappar trýggjar vikur eru eftir, til Dr. Bombay kemur á vitjan í Føroyum, er kappingin hjá Yngd komin at enda.

Leiðslan á Yngd er ovfarin um góðu undirtøkuna, og hetta hevur eisini ført við sær, at tað í framtíðini óivað fara at verða fleiri slíkar kappingar við enn betri vinningum her í blaðnum.

Tey, sum hava vunnið í kappingini, fara í næstum at hoyra frá Yngd, so at tey kunnu fáa útlýggjað sínar vinningar.

Yngd takkar fyri FC Music fyri stuðulin, og takkar eisini lesarunum fyri stak góðu undirtøkuna.

Blóðstj.

Vinnarin síðstu viku varð:

Eyðbjørg Højgaard - Brekkugøta 7 - Tórshavn